Єднаймося в Просвіті!

Галицька Просвіта

Здобудеш українську державу, або згинеш у боротьбі за неї.
Перша теза Декалогу українського націоналіста

№ 22 (284)
24 червня
2010 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Гол. редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * Наші реквізити: Р/р 2600630015124 в Укрсоцбанку МФО 336019, код 04929075. * За зміст та достовірність інформації у рекламі відповідальність несе рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викла-дених фактів відповідальність несе автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

НАБАТ

БОРІМОСЯ – ПОБОРЕМО!

Відбулося засідання Проводу Івано-Франківського обласного Народного Комітету захисту України. На ньому обговорили проект Положення про новостворену організацію, який взяли за основу. Зокрема, визначили мету й напрямок діяльності в умовах здійснюваного владним режимом широкомасштабного наступу на національні державні інтереси України. На засіданні також вирішили про організацію структур у районних центрах та селах області. Підкреслили важливість широкого інформування громадськості всіма можливими способами про діяльність Комітету. Свою роботу він координуватиме з всеукраїнським Комітетом, а політичні партії і громадські організації, представлені в Комітеті, діючи самостійно, інформуватимуть Провід Комітету для координації спільних зусиль. Ішлося і про захист Основного закону від потоптання і розп'яття.

ДОРОГІ КРАЯНИ!

П'ята колона російського імперського шовінізму завдяки зрадництву продажних перевертнів з національно-демократичного середовища, злочинному самодумному взаємопоборюванню українських політиків учинила жахливий злочин проти нашої держави й проти нашої нації. Всупереч Конституції України, з порушенням усіх норм права й моралі російській імперії практично в довічне користування віддано українську землю.

Антиукраїнські сили у Верховній Раді познущалися з нашого Прапора, з наших душ, із самої України.

Антиукраїнство торжествує. Із бандитською нахабністю окупанта воно топчеться по Конституції і законах, душить усе українське: право, мораль, національну пам'ять, мову, культуру, науку, освіту. Культивує колабораціонізм і зрадництво. Угодовство і зрада ширяться Україною, як морова пошесть. Не оминули ці гнійники й Прикарпаття. Нинішні депутати зганьбили Івано-Франківську обласну раду, фактично підтримавши підлою і боягузливою мовчанкою передачу навічно української землі окупантові.

Розчарування, що опанувало людей через розбрат у національному проводі, переросло в розгубленість, безнадію і розпач.

Що робити? Кому і з ким? Як засвідчили останні події, навіть після поразки, після переходу в опозицію деякі вожденята не квапляться до об'єднання. Антизаконна коаліція у Верховній Раді ухвалила закон, який дробить опозицію, антиукраїнські олігархи продовжують підгодовувати деяких псевдопатріотів-псевдоопозиціонерів, і ті, прикриваючись патріотичними гаслами, руйнують національний рух зсередини, відробляючи свій шмат гнилої ковбаси.

То що ж діяти?

Українцю! Візьми у своє серце заповідь: «Доля України – в моїх руках». Згідно зі ст. 65 нашої Конституції захист Вітчизни, незалежності й територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України. Тож виконуймо цей обов'язок. Кожен зокрема і всі разом. Єднаймося! Хто проти єднання – той проти України.

Забудьмо старі чвари й образи. Горить наша українська хата! Не гаймо часу на дрібничкове з'ясування, хто більше чи менше спричинився до того. Рятуймо Україну!

Зробімо наші помилки й нашу поразку здобутком. Хай вони стануть нам уроком і послужать майбутній перемозі.

Так. Окупант сильний. Але ми – не слабші. Лишень єднаймося. Ми сильні любов'ю до нашої неньки – України. Ми сильні землею наших батьків, дідів і прадідів. Ми сильні славою наших героїв-предків. Ми – край Степана Бандери, Романа Шухевича й інших героїв. У Станиславові була столиця Західноукраїнської Народної Республіки. І це народний депутат України першого скликання від Івано-Франківська – співавтор славного Акту незалежності України, проголошеного 24 серпня 1991 року. Це в Івано-Франківську був пошитий національний Прапор України, вперше піднятий у Києві біля міської ради. Це наш земляк Дмитро Павличко очолив Народний Комітет захисту України, який у ці тривожні дні взяв на себе координацію боротьби всіх патріотичних сил України проти окупантів.

10 червня цього року створено Івано-Франківський обласний Народний Комітет захисту України. До нього увійшли майже всі впливові громадські організації і партії, крім Партії реґіонів Януковича. Не увійшла також партія «Наша Україна» Ющенка та невелика групка її союзників. Двері Комітету для них, як і для інших українських сил, залишаються відчиненими.

Сам факт створення цієї структури як підрозділу загальнонаціонального Народного Комітету захисту України засвідчив, що ми вміємо діяти разом.

Усією українською потугою подбаймо, щоб шкода від антинародної діяльності влади була якнайменшою. Викриваймо ворожі наміри й ворожі дії. Всіма доступними правовими методами борімося проти них. Візьмімо на себе обов'язок робити для України те, що не хоче робити для неї влада.

Разом ми – сила! Разом ми переможемо!

Слава Україні!

Провід Івано-Франківського обласного Народного Комітету захисту України

ЗАХИСТІМ СВОБОДУ СЛОВА!

Івано-Франківський обласний Народний Комітет захисту України стурбований ситуацією, яка складається в інформаційному просторі України. Моніторинґ, який здійснюють такі авторитетні міжнародні й вітчизняні організації як «Репортери без кордонів», Європейська федерація журналістів, Міжнародна асоціація захисту свободи слова (IFEX), Національна спілка журналістів України, Інститут масової інформації (ІМІ) та інші, свідчить про обмеження свободи слова в Україні після приходу до влади донецької команди Віктора Януковича. Вихолощення ефіру від гострих і критичних тем, відсутність експертних оцінок ситуації та дій влади, компліментарний та некритичний характер висвітлення діяльності влади, зменшення присутності в ЗМІ опозиції, напади на журналістів, повернення цензури, заборона висвітлення незручних для влади тем, прямий тиск топ-менеджменту на інформаційну політику засобів масової інформації – це вже не припущення, а сумна реальність. Так відбувалося зі ЗМІ в Росії після приходу до влади Володимира Путіна.

Про системну цензуру у своїх ЗМІ заявили, зокрема, журналісти телеканалів «1+1» та СТБ. У квітні спробували обмежити доступ ЗМІ на прес-конференцію президентів України та Росії в Харкові – зіславшись на брак акредитації, не дозволили бути присутнім і задати запитання провідному журналістові з незалежного Інтернет-видання «Українська правда» Мустафі Найєму. Тим часом, недопущення працівників ЗМІ на будь-які заходи з участю керівників держави прямо суперечать Конвенції ООН про права людини та чинному законодавству нашої держави. Як реакція журналістів на ті безчинства, які творить в інформаційному просторі нинішня влада в Україні, набирає сили рух «Стоп цензурі!» Лише сьогодні до суспільства приходить усвідомлення того, що вільні ЗМІ є ґарантами прав кожного, і що без свободи слова ці права попирати дуже просто.

Івано-Франківський обласний Народний Комітет захисту України приєднується до руху українських журналістів, які борються за свої права, викривають цензуру, підступи можновладців та вимагає від чинної влади припинити втручання у роботу засобів масової інформації, неухильно дотримуватися норми Конституції України, яка проголошує українські ЗМІ вільними. Ті, хто сьогодні ратує за життя за «понятіями», за «стабільність», керованість та зарплати як вищу цінність, а не за права та свободи, мають добре подумати. Адже відомо, що для абсолютної більшості людей здоров'я також не є вищою цінністю, допоки воно є.

Закликаємо прикарпатських журналістів та ЗМІ чесно виконувати свій професійний обов'язок, нести людям правду, об'єктивно й збалансовано висвітлювати діяльність як влади, так і опозиції, дотримуватися норм чинного законодавства в інформаційній сфері. Адже, якщо керівники ЗМІ не будуть покірно брати «під козирьок» і запопадливо виконувати «високі» вказівки можновладців, якщо журналісти відстоюватимуть своє право на свободу творчості, необхідність збереження реального балансу думок та позицій у своїх публікаціях, якщо головним орієнтиром для них будуть інтереси читачів, слухачів, телеглядачів та їхніх прав на правдиву інформацію, а не побажання чиновників, то цензурі не буде місця в українському національному інформаційному просторі. Реальна свобода починається з активної позиції кожної людини, в тому числі, й журналіста, готового щоденно захищати свої права, а закінчується створенням цілої системи громадянських інститутів, покликаних захищати національні демократичні свободи. Свобода ніколи не впаде з неба. За неї треба боротися, її треба відстоювати. Народний Комітет захисту України у цій боротьбі з вами!

Івано-Франківський обласний Народний Комітет захисту України

ПАМ'ЯТЬ

ЗА НАШУ ВОЛЮ ПОЛЯГЛИ...

Вшанування героїв-захисників Карпатської України відбулося минулої неділі на Яблуницькому перевалі.

Нагадаємо, що 71 рік тому, коли на Закарпатті внаслідок національно-революційного здвигу, який очолив Авґустин Волошин, постала Карпатська Україна з усіма державними атрибутами – синьо-жовтим прапором, гербом-тризубом, утвердженою як гімн піснею «Ще не вмерла Україна» та своїм президентом, то проти неї повстали всі антиукраїнські сили. Насамперед – учасниця гітлерівської коаліції хортистська Угорщина, Польща, яка відправила на придушення українства спецзагони. А Москва мовчки зловтішалася, як розпинають Карпатську Україну. Хоч ні, Сталін промимрив таки: хочуть, мовляв, приєднати до моськи слона, маючи на увазі приєднати до Закарпаття Велику Україну.

І лише галичани стали на захист братів. Тисячі добровольців, змобілізованих ОУН, перейшли польсько-угорський кордон і влились у збройні лави Карпатської Січі. Серед них – майбутній командарм УПА Роман Шухевич, полковник Колодзінський та інші.

Б'ючись із мадярами, що наступали, і відбиваючи підлі напади з тилу спецзагонів поляків, січовики не змогли оборонити Карпатську Україну й пішли в партизанку, яка діяла з березня 1939 року аж до зими. Саме бій українців з хортистськими фашистами і став початком Другої світової війни. А полонених галичан угорці, якщо не розстрілювали, то передавали полякам, які без будь-якого суду замордовували галичан-добровольців, тортуруючи та просто забиваючи їх багнетами, а то й лопатами. Стоні їх поховані в безіменних могилах в урвищах Яблуницького перевалу. Й лише п'ятнадцять років тому тут перепоховали чотирнадцятьох січовиків із п'ятиста полеглих на Красному полі. А минулого року обласна рада поставила пам'ятник у вигляді ротонди з постаттю Матері Божої.

(Чит. 3 стор.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ **"ГАЛИЦЬКУ ПРОСВІТУ"!** Передплатний індекс **91083**

НАБАТ

ПРАВО НА ЗАХИСТ НАЦІЇ

Нинішня Конституція України недосконала. Перш за все, тому, що відображає перехідний, постколоніальний і постсовєтський стан українського суспільства.

Така вже доля кожного народу, який звільнився з колоніального ярма, аби ще довший час відчувати дошкульні намагання вчорашнього поневолювача повернути його назад у рабське становище. Й від самого народу залежить, наскільки довго триватиме цей перехідний період і наскільки швидко й рішуче він переріже рабську пуповину, що утримує його біля метрополії. Але цей стан триватиме настільки довго, наскільки тривалим буде абсурдний прояв серед того народу рабської психології і намагання добровільно повернутися у рабство.

Такий абсурд триває в Україні ось уже дев'ятнадцятий рік незалежного існування. Ми не вийдемо з постколоніального перехідного періоду й будемо відчувати загрозу ліквідації Української національної держави аж до тих пір, поки в ній існуватиме проросійська п'ята колона комуністів, «реґіоналів» та іже з ними, що тримають в проросійсько-рабській облуді частину українського народу.

Рабська пуповина закладена в самій Конституції. Зокрема, в ст. 10, яка поряд із українською державною мовою чомусь особливо виокремлює й мову російську, якій ґарантує «вільний розвиток, використання й захист». Чому саме її згадано в Основному законі України? У чому перевага цієї мови над мовами інших етнічних меншин, які достатньо чисельно представлені в Україні – польської, білоруської, угорської, румунської, кримськотатарської тощо? Тільки тому, що це мова вчорашнього колонізатора й він і надалі хоче цією мовою нам диктувати свою волю й через цю мову насаджувати свою азіатську культуру й азіатський державний устрій!

Ця рабська пуповина закладена у ст. 14 Перехідних положень, яка всупереч ст. 17 основного тексту Конституції узаконила перебування російського Чорноморського флоту на території України. Залишивши на своїй території військову базу вчорашнього колонізатора, українські законодавці тим самим уже в 1996 р. – тобто на п'ятому році незалежності – визнали, що наша держава насправді не має повноцінної незалежності. Бо ж російська військова база – це той ворожий наглядач і той фактор загрози, який не дозволятиме Україні відірватися від кремлівського воза.

Під час ухвалення чинної української Конституції російську військову присутність принципово обстоював тодішній Президент Леонід Кучма. Він тоді пропонував, щоби дія положення на заборону перебування іноземних військових баз **«не розповсюджувалася на відповідну угоду з Російською Федерацією»**, або ж, щоби воно **«вступило в дію з 1 січня 2022 р.».** Тим самим він демонстрував, що є московським холуєм, а не лідером незалежної держави. Таким же холуєм є і нинішній Президент Віктор Янукович, який так же принципово обстоює російську військову присутність в Україні, продовживши термін перебування російського Чорноморського флоту в Криму ще на 25 років.

Рабська пуповина закладена і в розділі 10-му Конституції, яким Кримові надано статус автономної республіки. Цим самим в Основний закон відразу ж закладені абсурд і суперечність. Бо ж перед цим у ст. 2 стверджено, що наша держава є унітарною. Автономні утворення автоматично говорять про федеративний устрій. Зрозуміло, що для кожної молодої держави, яка ще тільки формує свої основи, кожна автономія загрожує відцентровими тенденціями й втратою територіальної цілісності. Отож такий **внутрішній конституційний абсурд і загрозу для територіальної цілісності Української держави закладено тільки тому, щоби догодити вчорашньому московському колонізатору.**

Нерозірваність рабської пуповини з учорашнім московсько-азійським колонізатором утримує українське суспільство в полоні його низької культури. В тому числі, й культури правової, для якої самозрозумілими є подвійні моральні стандарти – говорити й писати одне (в тому числі, й у Конституції), а робити абсолютно протилежне сказаному й написаному. А тому навіть ті позитиви, що закладені в чинній недосконалій і перехідній Конституції, залишаються голими деклараціями.

Бо хто ж із тверезо мислячих громадян повірить, що наша держава дійсно є «демократичною, соціальною, правовою», як це закладено у ст. 1 Конституції?! Бо ж хіба ті постійні грубі фальсифікації під час виборів – це і є демократія? А 80 відсотків громадян на межі виживання і 7 млн. заробітчан за кордонами – це хіба соціальна держава? Чи, може, правова держава – це тотально корумповані українські суди, масова правова незахищеність українських громадян й нардепи-вбивці типу Лозінського?

В постколоніальному суспільстві треба цілеспрямовано позбуватися рабської психології, формувати національну гідність і незалежний державницький дух. Це мала б робити національна еліта, вищий державний провід. Язик не повертається назвати національною елітою і вищим державним проводом зеків, комуністів та холуїв при нинішній владі. А тому ми й не розірвемо ту рабську пуповину з Москвою доти, аж поки вони правитимуть нами. Й допоки самі українці обиратимуть їх на це правління своєю власною волею і своїми голосами. Бо ці великопосадові «раби, подножки й грязь Москви» показують суспільству азійсько-московський приклад грубого нехтування Конституцією.

Так, наприклад, ст. 17 Конституції стверджує: «На території України не допускається розташування іноземних військових баз». Але всупереч їй Президент Віктор Янукович підписує у Харкові угоди про продовження терміну перебування російського флоту в Україні ще на 25 років. Замість того, аби поставити заслін цьому відвертому порушенню Конституції і зраді державних інтересів, Верховна Рада ратифікує підписані угоди. А Конституційний суд, що також мав би стояти на сторожі Основного закону, нібито й не бачить брутальної наруги над ним.

Так, Конституція недосконала й потребує заміни. Свій проект підготувало й Всеукраїнське об'єднання «Свобода». Його головна відмінність – націоцентричний характер Основного закону держави й закріплення одвічної істини, що українці є господарями на своїй, Господом дарованій землі.

Однак, допоки така зміна Конституції наступить завтра, сьогодні вона залишається не тільки Основним законом Української держави, але й інструментом її захисту. Адже положення Конституції є законами прямої дії. Зокрема, й ст. 17, яка передбачає: «Захист суверенітету й територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього народу».

Сьогодні хіба сліпий не бачить, що держава в особі «ґаранта Конституції» та промосковської більшості у Верховній Раді не тільки не захищає, але й цілеспрямовано здає Російській державі українські національні інтереси у сфері економічної та інформаційної безпеки й ставить під загрозу суверенітет і територіальну цілісність України.

А тому, **якщо її, Українську державу, окупувала чужоземна аґентура, то, відповідно до Конституції, сам український народ має право стати на її захист та шляхом непокори змести з лиця української землі цю рабську, лакейську й промосковську владу**.

Олександр СИЧ,
депутат обласної ради, голова Івано-Франківської обласної організації ВО «Свобода»

УПЕРЕДЖУВАЛЬНИЙ МАНІФЕСТ

Товарищ москаль,
на Украину зубы не скаль!
В. Маяковский

Українська земля – то з могил круговид,
вона кровоточить,
куди б ви
не ступили:
далися взнаки етноцид,
лінгвоцид,
геноцид,
на шляхах до свободи – суцільні могили.
Українська історія – море образ,
що їх за життя натерпілися тисячі й тьми,
хто ставав на дорогу,
якою Тарас
кликав братів
на свободу
з народів тюрми.
Було море принижень,
смертей
і тортур,
і застінки чекістів,
і сибірські окови.
Але не зламався шевченківський мур
у духовній фортеці правічної мови.
А нині нащадки Валуєва,
давні слуги царизму,
шовінізму диявольська імпер-раса,
нині кати натреновані
в таборах більшовизму
брутально беруться
вигублювать
Слово Тараса.
Ви гляньте на ці перекошені морди,
на бездум'ям спотворені маси ці! –
по Україні безкарно розгулюють орди,
яких привели новоявлені
лінгво-власовці.
Підступають ординці до вічного Кобзаря,
нахабно розхитують пам'ятник,
як упирі:
– Ти чево нас не любіш, хахол?!. А зря!
Наконец ти с нами
па-чєлавєчєскі гаварі! –
Вони певні,
що з праху
оживе їхня ера,
вони беруться із Азії творить Азіопу, –
хто не скаже по їхньому,
той зветься Бандєра,
хто не хоче в Сибір,
тих не пустять в Європу.
Вони прагнуть зробити гранично просто,
як мислить тюремний дозорець звик:
єдиний військовий і єдиний тюремний
простір, єдиний мовний
і єдиний церковний
простір, –
тоді незалежній
соборній Україні –
гаплик!
А ще яничари сповзуться з кущів,
як змії,
а ще в Кагарлик
друг степів завітає –
калмик.
І збудеться сказане жоною чекіста –
псевдомесії:
– Там, гдє русскій язик,
там проходіт граніца Россії, –
отже, там, де Росія,
там тільки АДІН ЯЗИК.
Тому, брати-українці,
роздивіться довкола,
гляньте, що нині робиться
на рідній землі!
Зусібіч нашу душу
стискають
чужі виднокола,
аби врешті зійтися на горлі
у прикінцевій формі петлі.
Товариство безтямне,
пора нам прийти до
тями,
до Шевченка вернутись пора
чимскоріш,
бо зіпхнути свободу
до історичної ями
спішать лінґво-власовці з усіх роздоріж.
Після моря принижень,
смертей

(Чит. 3 стор.)

ФАКТ

ХРОНІКА ВНУТРІШНЬОЇ ОКУПАЦІЇ

УКРАЇНЦІ! З приходом до влади московського ставленика Януковича український народ знову опинився перед загрозою втрати державного суверенітету й цілісності своєї держави. Буквально за сто днів цієї антиукраїнської влади знівельовано хай і не такі вагомі, як хотілося б, набутки незалежності, холуйським підлабузництвом перед Москвою очільників держави принижена наша гідність як вільної нації, нищиться духовність, мова, економіка, територіальна цілісність…

Це не просто місяці, які змінили країну. Це маховик, який розкручується і безжально трощить усе, що ми вважаємо Україною. Це час, коли розвіюються ілюзії і стискаються кулаки. Це час, коли розлогі коментарі зайві.

25 лютого. СБУ скасувала заборону на в'їзд в Україну Затуліну. З сайту так званого президента зник розділ про голодомор.

5 березня. Янукович та Мєдведєв домовились про спільні військові паради 9 травня. Янукович: «Всі дороги ведуть у Москву».

9 березня. Янукович зменшив Шевченківську премію зі 170 до 130 тисяч грн.

10 березня. Генпрокуратура закрила кримінальну справу проти Цушка.

17 березня. Уряд перебрав на себе управління НТКУ й призначив її нове керівництво – Бенкендорфа й Арфуша.

24 березня. Печерський райсуд закрив усі кримінальні справи проти Бакая.

25 березня. Уряд доручив КМДА вжити заходів для «недопущення акцій протесту біля приміщень адміністрації Президента і Кабінету міністрів».

26 березня. Скасовані обов'язкові тести українською.

27 березня. Семиноженко запропонував союз Росії, України та Білорусі.

30 березня. Табачник скасував державний іспит з української мови для бакалаврів.

2 квітня. Донецький окружний адмінсуд скасував Указ про присвоєння звання Героя України Бандері.

3 квітня. Янукович ліквідував Нацкомісію зі свободи слова, Нацкомісію з верховенства права.

8 квітня. Міносвіти України та Росії домовилися про спільний «Урок пам'яті» до Дня Перемоги. Рекомендовано зосередитися «на героїчних сторінках спільної історії країн СНД».

12 квітня. Візит Януковича у США. Він віддав усі запаси високозбагаченого урану Росії та США.

21 квітня. Янукович та Мєдведєв підписали угоду про продовження на 25 років терміну перебування Чорноморського флоту в Україні. Домовленість про українсько-російське СП в авіаційній галузі: 51 відсоток належатиме Росії. Підписана угода про будівництво мосту Керч–Кубань.

22 квітня. Конституційний суд відмовився перевіряти законність розташування баз Чорноморського флоту в Криму. Табачник: в середні школи потрібно повернути курс російської літератури.

26 квітня. У ВР зареєстрований законопроект про скасування п'ятдесятивідсоткової квоти на український продукт у теле- та радіоефірі.

27 квітня. Верховна Рада ратифікувала угоду про ЧФ. Янукович у Страсбурзі: «Визнавати голодомор геноцидом – неправильно».

29 квітня. У Луганську з'явилися біґ-борди з портретом Сталіна. Семиноженко: «Обов'язковий дубляж фільмів українською не приніс користі». Уряд запропонував змінити назву ракетного крейсера «Україна».

5 травня. У Запоріжжі відкрили пам'ятник катові України Сталіну.

19 травня. СБУ і ФСБ домовилися про повернення окупаційних контррозвідників до Криму.

29 травня. Контррозвідка СБУ не займатиметься більше підривною діяльністю російських спецслужб.

3 червня. Український флот святкуватиме разом із окупаційним російським.

8 червня. Московський ставленик Янукович віддає Росії чорноморські нафту й газ.

P. S. Стали російськими стратегічні об'єкти «Запоріжсталь», Металургійний комбінат ім. Ілліча (один із найбільших). Готуються до продажу Росії «Луганськтепловоз», «Одеський припортовий завод», «Енерґоатом», «Турбоатом», окремі АЕС та інші. Тому зменшення на 100 $ ціни на газ – це для своїх – російських.

Будемо чекати далі?..

УПЕРЕДЖУВАЛЬНИЙ МАНІФЕСТ

(Закінчення. Поч. на 2 стор.)

і тортур
нам вдалось розірвати
столітні
сибірські окови.
Тож не даймо на волі
зламати шевченківський мур
У духовній фортеці живої
правічної мови.
А хто пхається вперто
в квітучий чужий город
в час вселенських змагань
і нових перетворень,
той нацьковує злісно
народ на народ
і рубає слов'янську співдружність
під корінь.
– Незабутній товариш москаль!
Ти на Україну зуби
вставні
не скаль!
Пора вже частіш оглядатись
на Сибір
і примарні Куріли,
аби не вкоротилась
надмірна державна даль
і надмірні простори
під новим Чінгіз-Ханом
не погоріли.

Петро ОСАДЧУК

ДІЮТЬ ЯК ВОРОГИ

ДЕЯКІ ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРЕЗИДЕНТА ТА УРЯДУ УКРАЇНИ

1. Узурпація всіх гілок влади (законодавчої, виконавчої та судової) однією політичною силою (Партією реґіонів) разом із комуністами та блоком Литвина, що є порушенням принципів демократії та Конституції України.

2. Продовження терміну перебування Чорноморського флоту в Севастополі (Президент, коаліція), що створило умови для довічного домінування сусідньої держави над Україною.

3. Проголошення України позаблоковою державою, що означає відсутність будь-яких ґарантій безпеки та незалежності України, позбавлення України європейської та євроатлантичної перспективи.

4. Намагання передати в управління Росії стратегічних галузей економіки України: авіабудування, енерґетика, в тому числі, атомна, машинобудування (наприклад, харківський завод «Турбоатом»), суднобудування, багатьох об'єктів державного значення, відвертий шлях економічного поглинання України.

5. Заперечення Президентом В. Януковичем голодомору як геноциду українського народу, встановленого законом України та визнаного багатьма державами світу,

6. Надання реґіонального статусу російській мові, що продовжує антиукраїнську політику зросійщення України, яку здійснював Кремль упродовж століть.

7. Антиукраїнська діяльність міністра освіти та науки Д. Табачника:

- фальсифікація правдивої української історії, в т. ч. заперечення героїчного минулого України та боротьби за незалежність ОУН–УПА (С. Бандера, Р. Шухевич);
- намагання видати спільні з Росією підручники з історії;
- скасування іспитів з української мови у вишах та школах;
- намагання виключити з української літератури Л. Костенко, Д. Павличка, І. Драча, В. Симоненка та інших українських письменників-патріотів;
- абсурдне твердження, що галичани – не українці (відверта образа і провокація).

8. Наступ влади всіх рівнів на права і свободи громадян під гаслом зміцнення порядку та виконавчої вертикалі (тиск на ради, партії, громадські організації, ЗМІ і т. п.).

НАБАТ

РОЗТОПТАНА КОНСТИТУЦІЯ! ЗРАДЖЕНА НАЦІЯ! СПЛЮНДРОВАНА ГІДНІСТЬ!

Минуло шість років з часу сумновідомого рішення Конституційного суду України, за яким два президентських терміни Президента Кучми визнавалися одним, охрещеним у народі «1+1=1». Тоді аморальна влада режиму Кучми, демонстративно примусивши конституційну Феміду продажних і зрадливих судофілів, нафаршированих кілограмами «вічнозелених мертвих президентів США», нехтуючи будь-якими морально-етичними, правовими та конституційними нормами чинного законодавства держави, цинічно розтоптала Конституцію України заради усунення правових застережень утретє балотуватися Кучмі на посаду Президента. Кучма не скористався цією «нагодою», усвідомлюючи всі наслідки цілком очікуваної реакції опозиції та світової громадськості.

Але Конституція була розтоптана!

Два місяці тому зовсім не кращі т. зв. судді т. зв. Конституційного суду нового складу вдруге ухвалили подібне рішення всупереч прямій нормі Конституції, за якою «тушкам» дозволяється одноосібно виходити зі своєї коаліції у Верховній Раді України і входити в іншу коаліцію без відповідного на те рішення більшості фракції у 50 відсотків плюс один голос. Таким чином, інший, не менш одіозний «ґарант Конституції» та судді цього «хронічно продажного органу», вкотре наклали на Конституцію, на право, на думку власного народу, тим більше, на думку світової громадськості.

А тиждень тому «відомий і популярний» у студентських колах і на Гуцульщині міністр освіти Табачник за дорученням не менш одіозного глави «уряду проФФесіоналів» Азарова роздав випускникам українських шкіл, майбутнім абітурієнтам вишів тести зовнішнього незалежного тестування з англійської мови, неадекватно складні, неоднозначні у відповіді, з абстрактно широкою кількістю ймовірно правильних відповідей, на яких «засипалися» понад дві третини всіх випускників. Чого не було жодного разу раніше з будь-яких інших дисциплін, тим більше, по всій країні одночасно, з сотнями тисяч різних репетиторів, учителів, викладачів, які сумлінно готували до тестування своїх клієнтів. А все – заради грубого й цинічного порушення конституційних прав дітей на безкоштовне навчання у вишах на державній формі з виплатою відповідної стипендії з державного бюджету. Держбюджету, який «уряд реФФорматорів» Азарова не в змозі довести до ладу. А наобіцяно чимало… Тож і переклали весь тягар конституційного обов'язку держави – забезпечити студентам належне безкоштовне навчання зі стипендією – на діряву кишеню обібраних та обдурених командою Януковича батьків студента, вчорашніх його наївних виборців.

Ні влада Кучми, ні влада Януковича не дотримувалася й не буде дотримуватися якихось конституцій та законів, а буде діяти виключно по «поняттях». І це для них правильно! Саме за такими «поняттями» вони здобули всі свої статки, посади, статус та індульґенцію на майбутнє!

Не маємо ми Конституції! Не маємо ми прав і права! Не маємо ми української влади! Не маємо ми з такою владою жодного європейського майбутнього!

Юрій РОМАНЮК,
голова фракції «Блок Юлії Тимошенко» в обласній раді

ПРОТЕСТ

НЕ ДАМО ОБІЙТИ ОСНОВНИЙ ЗАКОН!

Представники Молодого Народного руху та низки інших громадських організацій у Києві на Майдані Незалежності провели акцію протесту проти розгляду Верховною Радою законопроекту № 2450 «Про порядок організації і проведення мирних заходів».

Вони розташувались на Майдані Незалежності, побудувавши слово «ні» і піднявши над головою аркуші з написом «2450». Після цього учасники акції перебудувались у слово «так» і підняли над головами аркуші з написом «свободі зібрань».

Організатори виступають за перенесення ухвалення цього законопроекту, проведення громадського обговорення та доопрацювання документа.

Громадські організації вважають, що нинішня його редакція містить низку недоліків, зокрема, не відповідає духу статті 39 Конституції України, яка ґарантує свободу зібрань, та рішенням Європейського суду з прав людини щодо свободи зібрань. Учасники заходу висловили побоювання, що ухвалення законопроекту призведе до узаконення репресивних методів щодо організаторів та учасників мирних зібрань та надасть повноваження органам влади необґрунтовано обмежувати свободу таких зібрань.

У зверненні до парламенту йдеться про те, що передбачене законопроектом установлення чотириденного повідомлення про зібрання унеможливить у багатьох випадках здатність громадськості швидко реаґувати на важливі події суспільного значення.

Також учасники акції протесту зазначили, що у законопроекті нечіткими й невизначеними залишаються багато понять, які важко трактувати однозначно, що відкриває можливість різночитання з метою обмеження зібрань. До того ж, законопроект загалом не визначає прав та обов'язків міліції під час проведення мирного зібрання.

Під відкритим зверненням громадських організацій до керівництва Верхової Ради та керівників фракцій парламенту підписалися керівники таких громадських організацій, як Молодий Народний рух, Інститут «Республіка», Фундація реґіональних ініціатив, «Демократичний альянс» та інших, у тому числі, з різних реґіонів України.

Ігор ШУМЕГА,
голова Крайової організації НРУ

ПАМ'ЯТЬ

ЗА НАШУ ВОЛЮ ПОЛЯГЛИ…

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Про нашу історію та її уроки говорили на врочистому пам'ятному вічу голова облради Ігор Олійник, голова Яремчі Василь Онутчак, голови Всеукраїнського і Карпатського Братств ОУН–УПА Михайло Зеленчук і Федір Володимирський, голова проводу ОО КУН Богдан Борович, полковник Ярослав Оленчук, представники місцевої влади сусідньої області.

Промовці наголошували, що час возвеличити героїзм творців та оборонців Карпатської України, бо чи є десь в історії приклад, коли бездержавна нація зібрала військові сили й жертовно обороняла свій народ, новонароджену свою державу без допомоги світу. Цю подію слід закарбувати золотими літерами в історії України на загальнодержавному рівні, а не замовчувати, як це робить нинішня влада. Йшлося про створення в краї пантеону слави всіх полеглих за волю борців.

Голова міста Хуст Михайло Джанда повідомив про підступну діяльність спецслужб Росії, Словаччини та інших щодо ухвалення облрадою Закарпаття рішення про гімн русинів, який пропаґує сепаратизм. І закликав до згуртування всіх українських сил для спільної боротьби за утвердження Соборності України. А голова обласного проводу КУН Богдан Борович піддав критиці намір уряду щодо створення безнаціональної держави.

«Це – реалізація намірів учорашніх колонізаторів. Сьогодні Верховна Рада й Уряд ухвалюють рішення, які перекреслюють здобутки України за всі роки незалежності, – обурювався промовець. – Починаючи від заперечення голодомору й завершуючи ліквідацією демократичних і патріотичних змін». Він повідомив, що на Прикарпатті створений обласний Народний Комітет захисту України, що став структурою всеукраїнського Народного Комітету, який очолив наш земляк Дмитро Павличко. Тридцять п'ять політичних партій і громадських організацій краю на зібранні в «Просвіті» підписали документ про об'єднання для спільних дій із захисту суверенітету й територіальної цілісності України, відстоювання національних інтересів нашої держави, відсічі її ворогам. А також повідомив, що список до вступу в Комітет відкритий для всіх, кому дорогі рідна Батьківщина й майбутнє наших дітей.

Місцеві священики відслужили молебень за убієнних, до пам'ятника героям лягли вінки і квіти.

Б. Б.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ

ОСТЕРІГАЙТЕСЬ ГМО

Саме в День медичного працівника в Народному домі «Просвіта» Івано-Франківське міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка організувало й провело цікаву зустріч з докторами медичних наук, професорами медичного університету Ларисою Ковальчук і Степаном Ґеником та заслуженим лікарем України Євгеном Романишиним на тему: «Здоров'я нації і ГМО (генетично модифіковані організми)». З професійним святом гостей привітав і побажав творчих успіхів та міцного здоров'я голова товариства, професор, академік Василь Бойко. Він наголосив, що саме харчування нації є одним із головних чинників здоров'я, а знання про чистоту харчових продуктів та небезпеку від вживання продуктів із ГМО якраз і подадуть у своїх дослідженнях запрошені фахівці.

Завідувачка кафедри біології Івано-Франківського Національного медичного університету, професор Лариса Ковальчук повідомила про дослідження в галузі біотехнології, а саме «Трансгенні організми (ТО) і проблеми генетичної безпеки». В різних районах нашої області вчені вивчали вплив ГМО на організм людини і підтвердили вражаючі невтішні висновки: ТО впливають на функцію печінки, призводять до зменшення об'єму головного мозку й порушення репродуктивної функції. Вживання продуктів із ГМО спричиняє неґативні зміни в клітинах крові.

Виявлено також зростання аномалій у хромосомах людини. Новонароджені мають затримки розвитку імунної системи. Саме завдяки наполегливості й старанням просвітянина, заслуженого лікаря України Євгена Романишина в нашому місті створена лабораторія, в якій можна визначити вміст ГМО в продуктах.

Професор Івано-Франківського національного медичного університету Степан Ґеник наголосив, що один учений сказав, що немає більш щирої і відданої любові, ніж любов до їжі. Наприклад, людині стало важко прати, тож, для полегшення праці, вона створила пральні машини. А, купуючи готові продукти в супермаркетах, ми нехтуємо своїм здоров'ям. Особливо треба слідкувати за маркуванням на етикетках. Вміст різних харчових добавок з літерою Е визначається наявністю шкідливих для здоров'я складників – іншими словами – це літера поступової смерті. До цього спричиняються і барвники та консерванти. Звідси й розвиток різноманітних алергій. Ми стаємо байдужими, сонливими. Професор Ґеник закликав усіх більше працювати фізично й закуповувати продукти в селах. Для цього і для загального духовного розвитку запрошувати до співпраці священиків сіл, просвітян і вчителів.

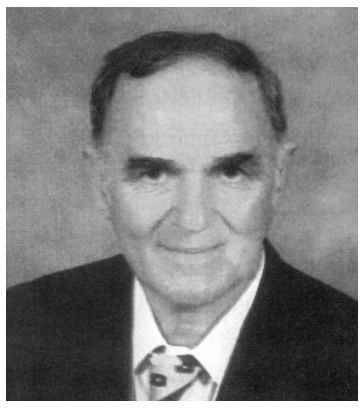
Євген Романишин як натхненник, пропаґандист і популяризатор постійно проводить просвітницьку роботу в ЗМІ й трудових колективах, розповідаючи не тільки про шкідливий вплив ГМО, але й про організацію здорового способу життя. Для молоді друкує статті й популярні брошури про шкідливість мобільних телефонів і постійного вживання пива.

Науковці відповіли на запитання учасників розмови. Голова ОО ВУТ «Просвіта» Степан Волковецький зазначив, що на сьогодні питання ГМО є дуже актуальним і добре, що промовці ґрунтовно окреслили суть проблеми. Він запропонував більш детально публікувати такі дані в газеті «Галицька Просвіта», а також випустити брошури на цю тему.

Щиро подякувавши доповідачам, голова товариства, професор В. Бойко повідомив, що наступною буде зустріч із науковцями з питань екології.

Наталія СИНИЦЯ

ПОСТАТІ

СІЯЧ СВІТЛА Й ДОБРА

Шість років тому вельмишановна просвітянська родина – Катерина і Петро Савчуки – повідомили нам про багаторічну дружню співпрацю на благо української нації з Петром Пшиком. Запам'яталось мені це тому, що було саме перед відзначенням Шевченківських днів. Відтоді й міське об'єднання товариства «Просвіта» підтримує з ним добрі зв'язки.

Петро Пшик – уродженець Львівської області, лікар ветеринарної медицини, емерит від 2004 року. Народився в сім'ї селянина. Мав трьох братів. Початкову освіту здобув у Піддністрянах, середню – в Берездівцях, Ходорові й Львівській гімназії. В другій половині 1944 року як примусовий робітник опинився в Німеччині й там залишився після закінчення війни.

У Німеччині впродовж п'яти років навчався ветеринарної медицини. Отримавши диплом, еміґрував до Америки, 1951 року мав державну працю інспектора. Вирішивши працювати ветеринарним лікарем, 1953 року заснував власну клініку в місті Саммервіл, у якій попрацював аж до 2004 року.

Впродовж усіх років перебування на чужині пан Петро жив і живе Україною, дбаючи про її авторитет у світі. Разом із братом Василем були засновниками українського студентського хору «Ватра», метою якого було підтримати дух українців-скитальців. Крім цього, рекламувати високоякісну музично-пісенну культуру українського народу. Організовували репертуар, добираючи пісні патріотичного оптимістичного жанру та релігійні. Під керівництвом Василя і з допомогою Петра хор влаштовував концерти в часі відзначення різних національних і релігійних свят українців. Однією з просвітянських дій серед американців було влаштування в університеті кадетів виставок українського мистецтва й культури, включно з історією України.

Головною позапрофесійною роботою Петра в Америці було поширення правди про Україну з метою впливу і здобуття прихильності державних мужів Америки до відродження нашої державної незалежності. Він листувався з державними інституціями про розв'язання різних проблем (політичних, економічних, військово-оборонних та християнсько-релігійних). Реаґуючи на всі події, письмово звертався до урядовців, науковців, а також папи римського Івана Павла II. Всі його листи, звернення, дописи та есеї, а також подяки й нагороди опубліковані в книзі «Україна і світ відкритими очима і серцем українця в Америці», що вийшла у львівському видавництві «Каменяр».

Великою і найважливішою справою його життя є особисте постійне меценатство – він допомагав кошта ми церкві, в якій був хрещений, українським культурним і просвітянським установам, малозабезпеченим, онкохворим, дітям-сиротам, офірував на потреби школи. Під час Помаранчевої революції матеріально допомагав громадській організації «Пора», релігійним громадам в Івано-Франківську, міській «Просвіті», яка й створила фонд його імені та вручала отримані кошти малозабезпеченій молоді та сиротам з патріотичних сімей українців.

Через Івано-Франківське міське об'єднання висилав гроші на спорудження Кобзаревого храму біля Чернечої гори в Каневі, на пам'ятник гетьману України Івану Мазепі в Полтаві, часопису «Слово Просвіти». Головний редактор згаданої газети Любов Голота просила щиро йому подякувати й розпорядилась, щоб ці кошти пішли на передплату часопису. Тож завдяки панові Петрові дванадцятьом просвітянам-активістам в Івано-Франківську передплатили тижневик «Слово Просвіти» (серед них і Богданчик Блендюк – учень 9-го класу ЗШ № 16 – переможець восьмого туру конкурсу «Історія і «Просвіта»). А ще Петро Пшик зініціював добродійний фонд медичної швидкої допомоги імені своїх батьків Дмитра й Ірини Пшиків.

Петро Пшик – справді щирий патріот України, сіяч світла й добра, сповідуючи християнські принципи, присвятив своє життя Богові й Україні. Він заслуговує великої пошани. Внесок його щирої душі в нашу національну скарбницю особливо важливий і величний.

Наталія СИНИЦЯ,
відповідальний секретар Івано-Франківського міського об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, лауреат премії ім. Марійки Підгірянки

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

ДУША І ФАХ

Єдність просвітянської і педагогічної роботи

Сьогодні на нашій просвітянській ниві спонукальною залишається біблійна мудрість: «Жниво велике, а женців мало». Зрозуміло кожному, що основними стержнями в «Просвіті» були й залишаються сьогодні розвій української свідомості, плекання наших звичаїв, обрядів, чистоти мови, любові до всього рідного.

Саме збереження й культивування українських обрядів, звичаїв, чистоти мови притаманні просвітянам осередку Центру професійно-технічної освіти № 1.

Нещодавно члени методичної комісії, які є членами осередку ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, провели цікавий методичний тиждень із питань досягнення педагогічними працівниками й учнями швейного мистецтва, а також з питань методики навчання учнів. Тиждень пройшов надзвичайно вдало, адже мода в пошитті одягу завжди вабила не тільки фахівців, а й усіх людей незалежно від віку чи професії. Тому всі ми вдячні тим умільцям, хто працею своїх рук і розуму творив нові моделі одягу, доповнюючи й удосконалюючи вже існуючі. Радіємо, що і нашим фахівцям при пошитті одягу притаманні варіативність, різноманітність, декоративна мальовничість.

Приємно, що наші фахівці є сумлінними вчителями та просвітянами. До прекрасного ґрона просвітян належать: фахівці швейної справи Г. В. Грицiв (голова методкомісії), Б. В. Казимирів (директор навчального закладу), Г. Б. Олійник (методист), М. Г. Литвинюк (голова обласного об'єднання педагогів-швейників), Л. С. Бірчинська (методист), Н. М. Скрипка, О. Е. Колодій, А. Е. Черепанова, Т. М. Мозгова, Т. Д. Феношин, М. В. Коростенська, Е. В. Баран, фахівці перукарської справи М. О. Сігель, І. З. Пахульська, О. В. Антонюк, З. І. Мула, О. М. Вербицька, загальноосвітники І. М. Федоренко, С. І. Шулер, І. З. Карпиш, Н. І. Хома, Г. В. Корнукій, Т. І. Ребрик, О. Е. Ільків, М. І. Глинянюк, О. В. Петренко, Г. Р. Вирстюк, Л. Я. Марченко, М. Д. Лесів, В. О. Скрипничук, В. М. Шеремет, В. І. Хома, а також члени «Просвіти» – учнівські групи ШВ-1, ШВ-2, ТМ-1, ТМ-2.

Думки про фахову та просвітницьку роботу більшість членів осередку висловлює на сторінках «Освітянського слова», «Галицької Просвіти», «Інформаційно-методичного бюлетеня», який видає дирекція й осередок «Просвіти» навчального закладу. Майже 15 членів «Просвіти» є авторами фахових методичних посібників, а головне – всіх членів осередку «Просвіти» супроводжує добра фахова підготовка, людяність, пошана до людей.

Богдан СУШЕВСЬКИЙ,
голова осередку ЦПТО № 1 м. Івано-Франківськ

НАШОГО ЦВІТУ...

АНСАМБЛЬ «ПРОСВІТ» НА БЕРЕЗІ БАЛТИКИ

Учасники ансамблю української пісні «Просвіт» зі своїм керівником пані Іреною Пятрульонене

Розсіяла доля українців по всьому світу. Є українська діаспора і в литовському курортному місті Клайпеда на березі суворого Балтійського моря. Мені пощастило познайомитись із жителькою цього міста пані Іреною Пятрульонене – керівником українського ансамблю «Просвіт», створеного при громаді українців, які далеко від етнічної батьківщини намагаються зберегти свою самобутність.

Ансамбль української пісні «Просвіт» міста Клайпеда – недержавна громадська організація, заснована 2001 року. Мета її діяльності – зберегти свою етнічну ідентичність (культуру, мову, традиції та звичаї, народну творчість), а також повноцінно інтеґруватися у суспільство Литви. Мешкаючи за межами етнічної батьківщини, українці прагнуть передавати культурну спадщину молодому поколінню. Представляючи своє національне мистецтво клайпедчанам та гостям міста, намагаються внести різноманітність у культурне життя міста. Протягом п'ятирічної діяльності ансамбль постійно бере участь у концертних програмах і культурних проектах Клайпеди, Литви та за кордоном. «Просвіт» – це самодіяльний колектив. Керівник ансамблю – Ірена Пятрульонене, дириґент хору, маґістр едукології, викладач консерваторії ім. С. Шімкуса.

Ось що про колектив розповідає сама пані Ірена: «Ансамбль української пісні «Просвіт» утворився в 2001 році. Перший виступ відбувся 26 лютого, тому ми вважаємо цей день днем народження ансамблю. Колектив народився при громаді українців Клайпеди, проте скоро, завдяки інтенсивній діяльності керівника та учасників, колектив вийшов за рамки громади. А в квітні 2003 року учасники ансамблю вирішили зареєструвати свою самостійну незалежну громадську організацію – Клуб української традиційної культури «Просвіт». І ось зараз наш «Просвіт» набрав сили, поповнився новими учасниками. Це любительський, тобто самодіяльний, колектив. Ніхто з учасників не вивчав музику й раніше не співав у художніх колективах. Один із критеріїв прийому в «Просвіт» – українська національність. Кількість учасників постійно змінюється, оскільки чоловіча частина у нас моряки – одні йдуть в море, а інші – повертаються. Ми, як велика сім'я, постійно когось чекаємо з моря. І не тільки чоловіків. Торік троє наших жінок також працювали на кораблях і відходили в море...»

Колектив «Просвіт» кілька разів відвідував Україну. Гостював на Волині та на батьківщині Тараса Шевченка, у Львові, в Хмельницькому, а також у нашій столиці – Києві. Про Україну литовські українці повезли в Литву найпрекрасніші незабутні враження. Але й Україна щиро вітала в себе своїх дітей, що загубилися далеко від неї, на березі суворого холодного моря. Як радісно, як приємно їй знати, що в чужій країні її діти – наші брати й сестри – не забувають своє коріння, свій рід, мову і свою рідну Батьківщину, що лунає на березі Балтійського моря українська пісня, барвисто цвітуть вишиванки і звиваються, розлітаються навсібіч різнокольорові стрічки віночків на дівочих голівках від веселого грайливого гопака!

Низький сердечний уклін Вам, пані Ірено, за Ваше щире українське серце, яке б'ється в унісон з нашими серцями, яке разом з нами любить, сумує і весело співає чудові українські пісні!

Лідія ПІДВИСОЦЬКА

ПОДІЯ

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ ДІЄ. ЗАХОДЬТЕ

У неділю, 20 червня, в обласній «Просвіті» відбулось урочисте відкриття «Української книгарні».

На захід прийшло чимало просвітян та мешканців міста, котрим не байдужа доля української книжки. Перед присутніми виступили голова обласного об'єднання «Просвіта» Степан Волковецький, його заступник – завідувач новоствореної книгарні Ілля Заграновський, знаний на Прикарпатті краєзнавець Петро Арсенич, народний депутат Верховної Ради 1-го скликання Дмитро Захарук, поетеса Любомира Гаврилів. Добре слово про книгу сказала на урочистості редактор радіо «Дзвони» Марія Солодчук. Освятив приміщення отець Іван Козовик. Учасники заходу мали змогу придбати українську художню літературу, історичні, дитячі та пізнавальні книжки за помірними цінами, адже головна мета книгарні – не стільки отримання прибутку, як донесення гарно виданої ошатної української книжки до читача.

Ілля ЗАПРУТЯНСЬКИЙ